

rømme, at det ikke tilkommer den lovgivende Magt at have en Stemme deri, veels ifølge dens Tilfynsret med Hensyn til Communen og veels ligefrem efter Lovens Ord. Der staaer i Loven af 20de Marts 1844 § 53, at Lønningerne skulle være saadanne, at man ved Hjælp af dem kunde skaffe sig dygtige Lærere. Naar nu det Tilfælde indtræffer, som allerede er udtalt som seet, at man har stor Vanskelighed ved at skaffe sig dygtige Lærere for den Løn, som man nu giver, ja at det endogsaa til sine Sider har vist sig at være umuligt, da ligger deri en Berettigelse for den lovgivende Magt til at stride ind. Jeg haaber nu, at det slet ikke vil komme dertil, og i det Forslag, jeg har tilladt mig at stille til § 6, og ved de Ord, jeg idag vil ubede mig Thingets Opmærksomhed for, sigtes netop til at forhindre, at det skal komme dertil, at den lovgivende Magt maatte see sig nødt til at lægge sig derimellem. Naar jeg overhovedet i denne Sag taler om Gageringen, da er det, fordi jeg ønsker, at det, jeg vil udtale derom, maa blive vel optaget af denne Forsamling, saaledes at ansete Medlemmer af Thinget ville slutte sig til mig, og derved give mine Udtalelser den Bægt, som de ellers maaskee ikke ville faae, for at de ogsaa kunne gjøre Nytte et andet Sted og der maaskee faae Indflydelse og virke til, at Lærernes Gagering bliver saaledes, som den efter min Overbeviisning bør være. Naar man vil spørge mig, hvorfor jeg har stillet et saadant bestemt Forslag om en Begyndelsesløn af 500 Rd., som stiger med 100 Rd. hvert andet Aar, indtil den naaer 900 Rd., da har jeg dertil at svare, at jeg netop har valgt disse Tal, fordi jeg vidste, at det var Lærernes Ønske, idet nemlig det store Fleertal af Lærere ved Kjøbenhavns Skoler meget ønske, at Lønnen begynder med 500 Rd. og ender med 900 Rd., og dernæst, fordi jeg anseer det for et ganske beskedent Ønske, at den ender med 900 Rd. Det er dog virkelig saa beskedent som muligt, at de erklære at ville lade sig nøie med 900 Rd. som et Maal for al deres Bestræbelse; saa at en Lærer, om han end stod i Communens Tjeneste i nok saa mange Aar, ikke har Udset til at faae Mere, og dog erklærer sig tilfreds med denne Løn for et saa majsomme-

ligt og besværligt Arbejde. Det erkendes fra alle Sider, at Underviisningen i de kjøbenhavnske Skoler ikke er, som den bør være. Der er flere Hovedaarsager dertil, og blandt dem er vistnok Gageringen en af de vigtigste, hvilket jeg senere skal tillade mig at udtale mig om. Maaskee det turde være mig tilladt at henlede den høitagtede Ministers Opmærksomhed paa et andet Punkt, som jeg troer er af allerstørste Vigtighed, — i det Ringeste stiller det sig saaledes for mig, der dog har nogen Erfaring i denne Sag, da jeg i 20 Aar selv har været Skolemand — ja af saa stor Vigtighed, at en Forandring deri er en Betingelse, som nødvendigvis maa fordres for, at Skolevæsenet kan komme paa en rigtig Fod. Det er bekendt nok, at Disciplene i de kjøbenhavnske Skoler fluctuere fra den ene til den anden Skole, at de strømme fra Betalingskolerne til Frikkolen og omvendt, alt efter som Forældrenes Aar ere, og at de gaae f. Ex. fra den østre til den vestre Betalingskole, alt efter som Forældrene flytte. Naar nu de tilsvarende Classer i disse forskjellige Skoler, som alle have et og samme Maal, ikke ere eens stillede, saa at der læres omtrent Det og det Samme, og saa at Disciplene i de tilsvarende Classer staae paa det samme Standpunkt, hvilken Forskyrrelse kommer der da ikke ind i Disciplenes Underviisning, naar de flyttes fra den ene Skole til den anden? En Forandring heri kan godt iværksættes uden at gaae Lærerne eller Bestyrelsen for nær. Man maa erindre, at ved det lærde Skolevæsen, hvor de mange forskjellige Rectorer bestyre hver sin Skole, er Underviisningen saaledes indrettet, at der i hver Klasse læses noget Vist og Bestemt, og dette gjælder for de tilsvarende Classer i alle Skolerne. Man har ikke seet, at derved den enkelte Skoles Individualitet er svækket; tværtimod har man seet, at saavel Rectorernes som de dygtige Læreres Betydning har forstaaet at gjøre sig gjældende, trods den Tvang, de have havt til at læse visse bestemte Ting i visse bestemte Classer. En Fremgang af Disciplene bliver jo næsten umulig, naar de blive flyttede fra den ene Skole over i den anden, hvor de ikke træffe omtrent de samme Pensaa som i den første, og hvor Underviisningen er begyndt paa